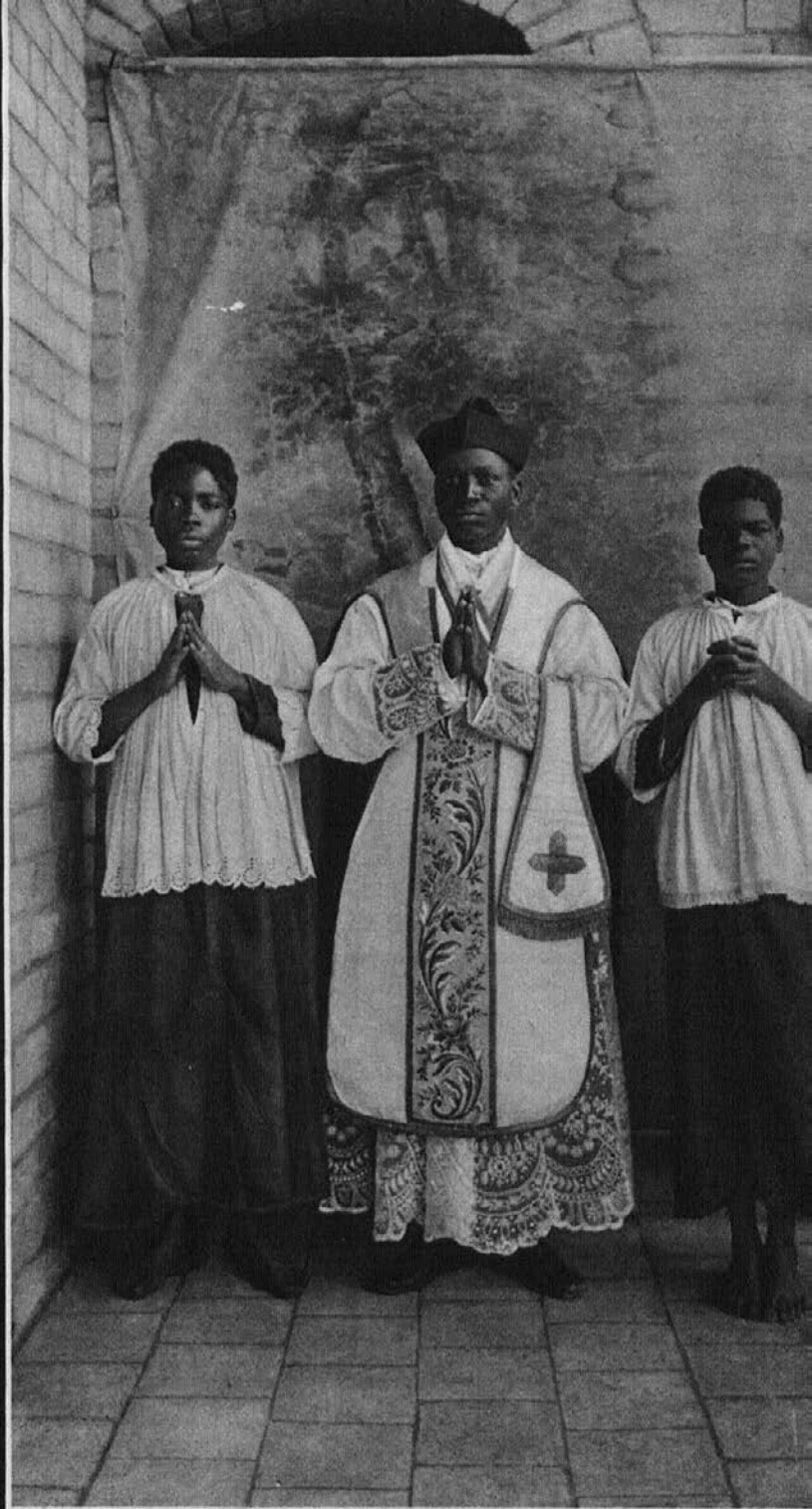

Doštnina
plačana v
gotovini

OD
M
E
V
IZ
A
F
R
I
K
E

JULIJ 1938

Odmev iz Afrike. Katoliški milijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide prvega vsakega meseca.

»Odmev iz Afrike« stane letno 10 Din, 5 lir, 2.50 šil., 60 am. cts. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 15 Din, 7 lir, 3.10 šil.

Blagovolite naslavljati na: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1. (Ček. št. 10.887.)

Za Julijsko Benečijo: Rim (123), Via dell'Olmata 16.

Za Ameriko: St. Louis, Mo., West Pine Blvd. 3624, U. S. A.

Dragoceno darilo našim naročnikom.

Po namenu dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov »Odmeva iz Afrike« opravijo afriški škofje in misijonarji

letno 500 svetih maš.

Za afriške misijone: Damska zbirka »Jožefišče«, za gobave 51 din. — Roza Goli, 100 lir za najpotrebnejše misijone, v zahvalo služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za prestano operacijo. — Logar Fani, Boh. Bistrica, zbrala za najpotrebnejše afriške misijone 40 din. — Prejeli iz Celja K. T. 43. — Andrej Mandl in Marija Zarja na Bregu (Korotan), botrinski dar zamorčku na ime »Jožef« 12 šil. in za katekizem zamorčku 3 šil.

Prisrčni Bog povrne vsem darovalcem!

SPOMIN NA UMRLE.

Frančiška Atzmanstorfer

pomožna misijonarka Družbe sv. Petra Klaverja

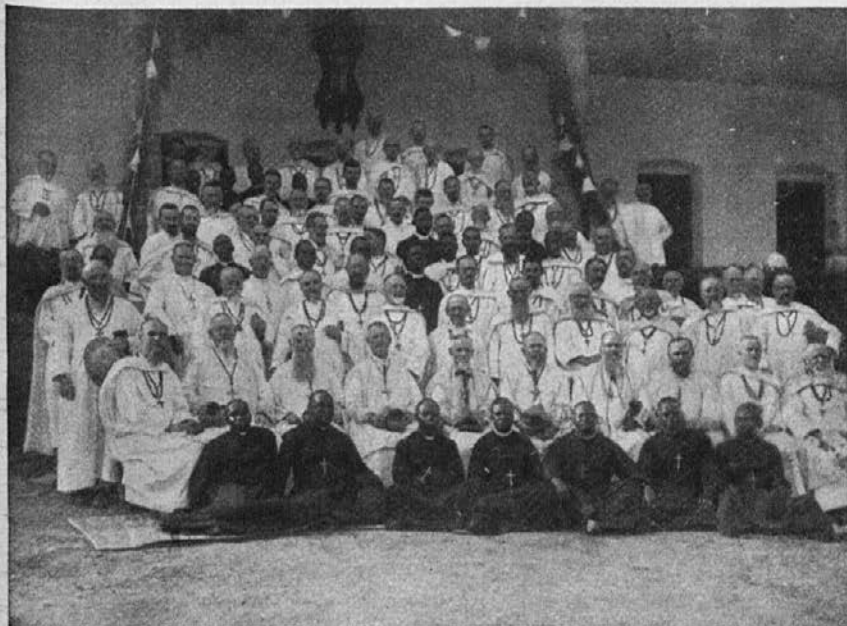
Umrla dne 6. maja 1938

po neumornem delu za rešitev duš.

† Katarina Moškat, Cerklno pri Gorici. — Marija Ivanovič, Bistrica (Jul. Ben.). — Vinko Pogač, Pameče. — Janez Bergant, Zlebe. — Jakob Lovrenčič, Bače. — Blaž Zavrl, Komenda. — Julijana Merzel, Knezdol. — Janez Pal, Draženci. — Urša Čadej, Kalobje. — Terezija Krušič, Mengeš. — Jurij in Marija Hernaus, Loka pri Zuzmu.

Usmiljeni Jezus, daj jim večni mir!

Handwritten signature

Vesela cerkvena slovesnost v Afriki. V sredi zbranih gostov misijonski jubilant, škof Streicher, iz družbe Belih očetov, obdan s svojimi misijonarji in zamorskimi duhovniki.

Prvi zamorski novomašnik v vikariatu Nyassa.

Poróča p. Jožef Fady, misijonar Belih očetov.

Dne 5. septembra 1937 smo dobili v našem vikariatu prvega duhovnika domačina Kornelija Citsulo.

Že l. 1912 je škof Guillemé ustanovil mali seminar v Mua ob jezeru Nyassa. Svetovna vojna je delo zavrila. L. 1920 so misijonarji poizkusili vdružit. Med temi prvimi bogoslovci je bil tedaj Kornelij Citsulo. Bil je kot mlad deček krščen in je hodil v misijonsko šolo. Potem je bil sprejet v semenišče in se je takoj videlo, da bo pobožen in priden dijak, ki bo svojemu poklicu zvest. Ko je dovršil latinske šole, je zapustil domači kraj in se šel učiti v veliki seminar v Kipalapalo v okolici Tanganyka. Tudi tu se je pridno učil in izobrazoval. Po sedmih letih filozofije in bogoslovja se je vrnil v domovino, da bi eno

leto deloval kot duhovni pomočnik. Potem se je zopet za dve leti vrnil v Kipalapalo, da se pripravi na mašniški stan. Dne 5. septembra je bil posvečen kot prvi novomašnik vikariata Nyassa.

Zato pa bo 5. september v zgodovini Nyasse nezabeden dan. Že ob jutranjem svitu se je zgrinjala množica ljudstva v cerkev, ki je ta dan bila mnogo premajhna. Prišli so kristjani od blizu in daleč, vsi polni veselja in pričakovanja, ker bodo danes videli prvega novomašnika, ki je izšel prav iz njihove srede. Spredaj v koru so se zbrali in postavili v pisan venec misijonarji, Beli očetje in patri iz družbe Marijine iz sosednega vikariata Shire; potem veliki semeniščniki domačini, oblečeni v bele koretlje. Naš apostolski vikar škof Julien je iz spoštljive vljudnosti določil svojega prednika škofa Guilleméja, ki se je bil pred leti odpovedal svoji službi kot apost. vikar, da bo on vodil sveto opravilo mašniškega posvečenja. Dasi je imenovan bil že 78 let star (zadnjih 54 let je bil vedno v okolici velikih jezer), je častiti starček prav mladeniško izvršil svete obrede, škof Julien pa mu je asistiral. Domačini, ki so bili napolnili vso cerkveno ladjo, so pobožno in čudeč se spremljali sveto opravilo.

Nad 200 navzočih duhovnikov je potem pristopilo in so po vrsti polagali roke na glavo novomašnika. Potem mu je vodja slovesnosti mazilil roke, nakar je novomašnik skupno s škofom nadaljeval sv. mašo. Pred Agnus Dei je škof novomašnika objel in poljubil, po sv. obhajilu pa je novomašnik sam obhajal navzoče, med prvimi svojo lastno mater. Srečna mati, ki je Bog sam njenega otroka poklical v svojo službo.

Po sv. opravilu se je cerkev polagoma izpraznila. Zunanaj na stopnicah je škof Julien pozdravil novomašnika s tem, da ga je očetovsko objel. Isto so storili drugi misijonarji in potem pokleknili, da so prejeli novomašniški blagoslov. Tako potem tudi ostalo ljudstvo.

Ta dan je bil dan veselja tudi za duhovniški zavod.

Popoldne tistega dne je škof Julien birmoval nad 200 vernikov. Novomašnik mu je pri tem asistiral. Po birmi je bil slovesen blagoslov. Cerkveni zbor seminaristov je pel štiriglasno himno »O esca viatorum«, katere napev je še iz 17. stoletja, potem »Pars mea Domine« od Palestrine, »Ave Maria« od Kothe, »Oremus pro Pontifice« od Liszta, »Tantum ergo« in »Laudate« od Hallerja. Tako se je slovesnost končala.

Drugi dan je novomašnik Kornelij maševal v škofijski cerkvi v navzočnosti vseh patrov. Svojo slovesno prvo sv. mašo je opravil v misijonu Mua ob jezeru, kajti tam je bil rojen in je hodil v ljudsko šolo. Tu je prejel prvo sv. obhajilo in od tu ga je Bog poklical v svoj vinograd. Tu v malem seminarju je prebil tudi prva leta svojega učenja v latinščini.

Bog daj novomašniku dolgo življenje, polno dobrih del. Njegova pobožnost, učenost in poznavanje ljudstva in njegovega jezika nam je poročstvo, da bo njegovo delo rodilo obilnih sadov. Nam misijonarjem pa bo sedaj še bolj pri srcu, da vzgojimo čimveč duhovnikov domačinov, kot želi sv. oče papež Pij XI. in to misijonarjem vedno priporoča. Ob tem novomašniku se niso misijonarji ustrašili nobenih težav, ampak so si prizadevali in delali s pomočjo milosti božje, da so dosegli tako lep sad svojega truda, ki je res prvina žetve, prav kakor govori psalmist: »Šli so in jokaje se sejali seme — zdaj pa prihajajo vsi veseli s polnimi snopi v rokah.« (Ps. 125, 6—7.)

Zlata maša misijonskega škofa Ugande, msgr. Henrika Streicher.

Poroča p. Dupupet, misijonar Belih očetov.

Konec duhovnih vaj, ki so se jih udeležili skoro vsi duhovniki vikariatov Uganda in Ruwenzori, smo obhajali slovesnost zlate maše škofa Streicherja, ki je bil nekoč apostol. vikar Ugande in naslovni nadškof v Brysis. Ta dan je bila obenem 40. obletnica njegovega škofovanja. 15. julija je bil njegov god, ki ga je obhajal v velikem seminarju v Katigando. 18. julija (v nedeljo) pa se je slovesnost opravila v župni cerkvi Ville Marije.

14. julija so po vrsti prihajali visoki gostje v Katigando: škofje Classe, Gorju, Huwiler, Lacoursière, Matthjisen. Potem je došel slavljenec škof Streicher, ki je za nekaj dni zapustil svojo samoto v Ibanda. Tu namreč stanuje, odkar je odložil čast apostolskega vikarja. Tu streže bolnikom in spoveduje kot navaden dušni pastir.

Popoldne ob 4 je bil slovesen vhod slavljenca v semeniško kapelo. Kot namestnik uradno zadržanega predstojnika Belih očetov je stopil pred oltar s pastirsko palico v desnici, da je vpricho njega ponovilo prisego zvestobe

65 misijonarjev, patrov in bratov. To je bil res lep zaključek duhovnih vaj, ko so kleče pred izpostavljenim Najsvetejšim in z rokami na evangeljski knjigi obnovili svoj sklep, da hočejo zvesto do smrti delovati za blagor duš pri zamorcih.

Potem so se zbrali škofje in misijonarji v veliki semeniški dvorani, ki je bila okrašena z venci in zastavami. Slavljenca so čestitali in mu vsi navzoči izrekli hvaležnost in spoštovanje.

Cvetka iz afriške puščave, ki je slična našim snežnobelim planikam.

Drugo jutro je sivolasi škof slovesno šel v semeniško kapelo na čelu 100 misijonarjev, patrov, bratov in sester. Med službo božjo je lepo prepeval zbor bogoslovcev. Naposled je bila slovesna zahvalna pesem.

H kosilu so se zopet zbrali duhovni sobratje okrog slavljenca. V slavnostni dvorani so se vrstili govori, petje, deklamacije, spevi. Slavljenec je naposled vstal in prosil zbrane, naj bi mu od Boga izmolili dve stvari: prvič, da bi mu ne bilo treba dolgo prenašati nadlog starosti, in drugič, da bi mogel prav do konca delati v čast božjo in blagor duš v Afriki.

To je bil dan ljubezni in veselja, ki se je zaključil popoldne s slovesnimi večernicami.

Naše semenišče je posvečeno presv. Srcu Jezusovemu.

Poroča p. Spreafico, od Sinov presv. Srca.

Zelo sem Vam hvaležen za dragoceni dar, ki ste ga poslali za naše semenišče. Kmalu nameravamo pričeti z zidanjem; le to ne vem, kam naj se obrnem za prepotrebno pomoč. Naš škof nam ne more dati niti najmanj, zato ker sam ne ve, kako bo vzdržal svoje misijonske postaje.

Afriški misijonar mora jezdit preko hribov in tudi preko rek, ker ni mostov.

In vendar je nujna potreba, da pozidamo novo semenišče. S težkim srcem sem moral letos odsloviti nekaj mladeničev, ki bi bili radi vstopili v semenišče, pa ni bilo prostora zanje. Nas je 5 patrov profesorjev, pa niti svoje sobe nimamo. Spimo kar v šolskih sobah, in vsako jutro zavežemo svoje postelje v cule in jih odnesemo ven. Ako pa kak tuj pater želi prenočiti pri nas, mu prepustim svoje ležišče, sam pa ležem kar med vreče v našem skladišču.

Trdno se zanašam, da nam boste pomagali v naših potrebah. Naši gojenci bodo vsi hvaležni za Vas molili in Vam izprosili od Boga mnogo milosti. Prosim, povejte vsem dobrotnikom misijonov, kako je z nami.

Naših gojencev je sedaj 65. Višji seminaristi so prav izvrstni. Vaš varovanec Donaziano je prav priden in spo-

soben v šoli, ponižen in vdan predstojnikom, prijazen do svojih tovarišev, pobožen in zgleden v cerkvi. Še eno leto mu manjka do mašniškega posvečenja. To bo izvrsten zamorski duhovnik, posinovljenec Družbe sv. Petra Klaverja.

Prosim Vas ponovno, da poveste dobrotnikom, da se tukaj vsak dan moli zanje.

Žeja jih po dušah.

Tole pismo piše naročnikom Odmeva msgr. Strebler iz lyonske misijonske družbe, apostolski prefekt nove prefekture Sokode v severnem Togu.

V silni revščini smo. Misijonarji so vsak na svojem mestu, radi bi živeli in delali, ker jih žeja po dušah. Lepo Vas prosim: pomagajte nam! Zlasti Vam priporočam dva velika načrta, ki smo jih vzeli v svoj delovni program za l. 1938. Želimo ustanoviti šolo za katehiste in posebno postajo za sestre, ki se bodo posvetile pouku in strežbi bolnikov. Sestre hočemo postaviti zato, ker vemo, da žena s svojim ljubečim srcem najlažje gane srce teh naravnih ljudi in pa, ker sestre lahko najbolj vplivajo na matere in po njih na otroke, zlasti na deklince. Ko bomo imeli sestrsko hišo, bomo s tem napravili velik korak do pokristjanjenja severnega Toga. Za to pa potrebujemo 20.000 fr. frankov. Prosim, naj vsak naročnik »Odmeva« nekoliko prispeva k temu. Verjemite, da Vas prosi tak, ki je popolnoma reven in bi vendar rad zamorcem v Afriki storil kaj dobrega. Misijonske sestre bodo pri tem, ko bodo zdravile telesne rane, znale priti prav do srca teh ubogih ljudi.

Prosim enako tudi za svoje katehiste, ker tu je mnogo narečij in jezikov, kar misijonarja zelo ovira pri njegovem delu.

Sv. oče govori.

Ako bi se le ena duša pogubila po naši malomarnosti, zaradi pomanjkanja velikodušnosti; ako bi le en misijonar bil oviran v svojem delovanju zaradi pomanjkanja sredstev, ki mu jih nismo dali: bi bila to velika odgovornost, o čemer v življenju premalo premišljujemo.

(Pij XI., o binokostih 1922.)

Oj te ljube nedolžne otroške dušice!

Ginjena se zahvaljuje sestra Evangelina Weber za pomoč, ki smo jo poslali, da je mogla povečati šolo:

Kako naj se Vam zahvalim za velikodušno pomoč? Samo to rečem: Ljubi Bog naj Vas blagoslovi in obilno povrne vsem blagim dobrotnikom. Molili bomo za Vas vsi: me sestre in naših 1229 otrok.

Zdaj bomo mogli začeti z zidavo naše nove hiše. Kako čudovito Bog pomaga, ko si človek ne ve nobenega izhoda! Zadnje čase sem bila zelo potrta, ker me je skrbelo, kako se bomo preživili. Potem pa je treba še novo hišo postaviti. Zdaj pa si upamo zidati, ker imamo v rokah Vaš obilni dar in ker upamo, da nam bo tudi dobrodelni bazar nekaj prinesel. Zadnja dva meseca sem morala odkloniti 58 otrok, ker ni bilo prostora. Ubogi otroci! Kako so jokali in prosili, pa nisem mogla drugače. Naši šolski prostori so prenapolnjeni. V bližini je sicer še šest šol, toda otroci tišče le k nam. Šolski nadzornik mi je zadnjič rekel: »Naši ljudje prav dobro ločijo obdelan vrt od smetišča. Prav dobro spoznajo, da se tukaj otrokom več nudi ko v vseh ostalih šolah: tu se nauče Boga ljubiti in srečni biti.« Saj si pa res v prvi vrsti prizadevamo za njih dušni blagor. Zadnji mesec je bil krst in prvo sv. obhajilo za 54 otrok, 78 drugih pa se še pripravlja na sv. krst. Bogu bodi hvala za vsako dušo!

Mnogi teh otrok ne bi postali otroci božji, ako nam Vi ne bi bili pomagali povečati šolo, da jih bomo sedaj toliko več lahko sprejeli. Ko sem pred 9 leti prišla sem, smo imeli samo 4 šolske sobe in 200 otrok. Zdaj pa je teh otroških dušic kar 1229. Ne morete si misliti, kako so ti otroci srečni. Življenje zamorca v Afriki je polno revščine in nadlog, tako da otrok izven šole malo veselja dobi. Bog blagoslovi Klaverjevo družbo in njene dobrotnike. Neizmerno duš bo večno srečnih po njej.

Bog in ljudje.

Piše p. Schmid, benediktinec, misijon Mgazini.

Stanujem na samotni misijonski postaji v okolici Peramiho v Vzh. Afriki. Pred seboj na mizi imam novi katekizem, znotraj lepo poslikan, zunaj zeleno vezan. Spredaj ima velik napis: Mungu na Wanadamu (Bog in ljudje).

Bog in ljudje. Ob teh besedah mi uhajajo misli daleč tja ven k našim kristjanom, ki jih 4000 stanuje v bližini misijona Mgazini. Deset ur zahodno, deset vzhodno. In v tej okolici tam na deželi nekje je natrosenih 70 šol, kjer 80 učiteljev poučuje otroke in odrasle v verskih resnicah. Bog in ljudje! Vsak dan slišijo ti ljudje v šoli o božjih resnicah! Kdo bi se tega ne veselil! Ljudje, ki dotlej niso nič slišali o Bogu in o namenu življenja, čujejo sedaj veselo božje oznanilo. 4000 kristjanov na eni sami misijonski postaji! In še vsak dan se oglašajo novi, tako da božje kraljestvo raste in se množi število božjega ljudstva.

Zamorčki nesejo s pošte zavoje, ki so dospeli iz Evrope.

In vendar se ne morem znebiti tihe tuge. V kratkem bodo prišli naši učitelji v misijon, da se še bolj globoko pouče v verskih resnicah. Pokazal jim bom katekizem »Bog in ljudje«, razložil jim bom, kako se je Bog ponižal do ljudi in kako se morajo ljudje dvigniti k Bogu.

Kako jim bodo veseli obrazi! Naposled bodo pa rekli: »Baba, daj nam katekizem.« Pa bom žalosten, ker bom vedel, da ga res potrebujejo, ker nimajo druge knjige ko prav majhen katekizem brez slik. Kako naj otrokom in odraslim nazorno razlagajo zgodbe o božjem prihodu na svet, ko pa jim nimajo kaj pokazati. In vendar jim bom moral reči: »Nimamo denarja, da bi plačali toliko katekizmov, kolikor je vas.«

Kdo je pripravljen pomagati, da bo vsak učitelj dobil po en katekizem »Bog in ljudje«? Kdo hoče pomagati, da bo Bog prišel do čim več ljudi in da bo tem več ljudi prišlo k Bogu?

Op. uredništva: Prav to je namen ustanove »Zveza afriškega tiska«, ki jo je pokojna grofica Marija Terezija Ledóchowska ustanovila. En katekizem v zamorskem jeziku stane 25 din. Zelo pomaga širiti božje kraljestvo, kdor prispeva zanj. Družba sv. Petra Klaverja jih tiska in pošlje potem afriškim misijonarjem.

Vsa vas se je izpreobrnila.

Piše p. Bastiani, frančiškan v Zg. Egiptu.

Prav lepa hvala za vse poslano, kar mi bo zelo prav prišlo pri naših štirih lekarnah in pri bolniških obiskih. Ljubi Bog naj bo bogat plačnik Vaši Klaverjevi družbi.

Ali sem Vam že pisal, da je vsa vas Nazza pristopila k pravi veri in postala katoliška? Je 350 novih kristjanov, ki so tako vneti, da imam res veselje z njimi. Vsako nedeljo gre eden patrov tja, da spoveduje in mašuje. Za silo je služba božja v neki zasebni hiši, toda že jutri bomo začeli zidati šolsko kapelico. Stala bo kakih 200 angl. funtov. Imam sicer komaj polovico tega, toda zanašam se na božjo Previdnost. Tudi se zanašam na Vaše dobrotnike, da bodo pripomogli k temu, da ta vas dobi svojo cerkev.

Tudi sosednje vasi so prijazne naši sv. veri; zato imam upanje, da bodo polagoma tudi pristopile k nam. Molite zanje tudi Vi. Priporočam se za podporo v darilih.

Tudi letos je bila procesija sv. Rešnjega Telesa v Assintu. Pomikala se je po glavnih cestah mesta ob zvoških godbe, ki nam jo je prefektura blagodušno dala na razpolago.

Monikine skrbi.

Piše s. Konkordija, misijonarka v Ugandi, Afrika.

(Konec.)

Pa vzame Monika iz žepa ubito pipico, ki je toliko let vlekla iz nje in ob njenem dimu toliko novih misli in načrtov skovala. In reče: »Mama, piši Klaverjevi družbi, naj med drugim pošlje tudi novo pipo zame.«

»Draga moja Monika,« sem ji rekla na to, »to ne bo šlo, ker bi ti morala biti potem toliko časa brez pipe. Tri tedne bi hodilo moje pismo v Ljubljano, in zopet tri tedne bi se vozila tvoja pipica v Afriko. Zdi se mi, da taka stvar ne stane več kot deset dinarjev. Veš kaj: ob prvi priliki ti bom kupila novo kar tu v Afriki.«

S tem je bila zadeva ugodno rešena. —

A glej: zopet smo pri drugi nezgodi! Poreden dečko je z ogljem nekaj načechkal po beli steni zidovja . . . Vredno je, da se tudi to zabeleži. Naj bo! Tudi to sem zabeležila.

Afriške rastline iz misijona Kamerun. Levo bananov list, desno list od toro-rastline. Korenine te rastline uživajo zamorci kot hrano.

Potem gremo skozi nasade banan, fižola in krompirja. Monika jadikuje, da je vse okleščeno in da bo zdaj in zdaj lakota pritisnila na misijon . . . Jaz vsega tega ne vidim; nasprotno: vse raste in poganja tako lepo, da je kar veselje. »Poglej te ptiče! Vse bodo snedli!« zahrešči Monika in podi ptiče, ki jih je res nekaj bilo na drevesih banan.

»Nikar, Monika! Saj revčki tudi morajo nekaj dobiti za pod kljun. Ali ne veš, da s svojim petjem povelečujejo Stvarnika in razveseljujejo človeško srce.«

»No, pa poglejte krompir: ali ni vse uničeno in obglodano?« se postavlja Monika. Res: ovce so bile za kratek čas zašle na njivo in obgrizle nekaj stebel krompirja. »Kar odpustimo jim,« sem rekla.

»Kaj pa to? Poglej, mama: tu je plot podrt in prosta pot na njivo za vsako žival.«

»Je pač kak revež izruval par kolov, da si je zakuril v svojo peč,« sem tolažila in mirila razdraženo Moniko. Komaj sem ji dopovedala, da je revež pač revež in da mora tudi živeti.

Naposled posedemo v travo. Še enkrat pregledam svoj zapisnik in pravim: »Monika, kaj bomo storili s paglavcem, ki je pomazal zid? Ali naj mu porežemo ušesa?« Monika ne ve, kaj bi odgovorila. Bržkone se je spomnila, da je tudi ona v otročjih letih napravila kako neumnost.

»Kaj pa tičke, ali naj jih postrelimo?« —

»In ovce, ali naj jih natepemo z bičem?« —

»Starega reveža pa izročimo sodniku, kajne?« —

Monika molči in gleda v tla. Naposled reče: »Ne, vse bom pozabila, samo več se ne sme kaj takega zgoditi. Ne maram, da bi kdo rekel: Monika je hudobna ženska.«

Ko pridemo domov, zvemo, da se je kuhinjski ključ našel. Hvala Bogu in sv. Antonu! Monika je zopet vesela. Jaz tudi, ker trdno upam, da bom mogla kmalu vse opombe v svojem zapisniku zbrisati.

Sveti Jožef, patron in varuh

častilcev presv. Srca, prosi za nas!

V spravni molitvi molimo in prosimo presv. Srce Jezusovo za spreobrnjenje zamorskih narodov.

Ob sklepu te molitvice se obrnemo še na sv. Jožefa in kličemo tudi njega za pomoč in priprošnjo. Saj res ne moremo najti boljšega zavetnika, kot je sv. Jožef. Jezus sam se je, kot majhno dete, v vseh potrebah zatekal k svojemu redniku svetemu Jožefu. Prosil ga je, kot to storijo vsi pridni in dobro vzgojeni otroci, za košček kruha. In potem, kolikokrat je pač Jezus, kot mladenič, poklical svojega krušnega očeta po imenu

ter ga prosil za svet, navodilo in pomoč — čeprav je bil sam Stvarnik in vladar sveta.

Res, ne moremo si misliti boljšega in skrbnejšega očeta, kot je sv. Jožef, rednik Jezusov. Bil je senca večnega Očeta, živel je trideset let ob strani božjega Zveličarja. Ni moglo biti drugače, kot da je imel najboljše očetovsko srce, ki želi in hoče otroku pomagati.

Glejte, mi vsi smo taki otroci, ki pomoči vedno in povsod tako zelo potrebujemo.

Z vsem zaupanjem torej hitimo k sv. Jožefu. Potožimo mu vse potrebe duše in telesa. Ne samo zase, ampak za vse svoje drage ga prosimo, vse mu izročimo v varstvo. Prav posebno mu priporočajmo velike zadeve sv. Cerkve.

In potem, spomnimo se tudi poganov. Koliko milijonov duš je, ki Jezusa še ne poznajo in ki brez sv. krsta ne morejo priti v nebesa. Kratkomalo: prosimo sv. Jožefa na pomoč za vse duše. Za tiste, ki so prejele velike milosti, da bi z milostjo zvesto sodelovale. Za tiste, ki sedijo še v temi in smrtni senci, da Boga spoznajo in se zveličajo.

Sveti Jožef, naš vodnik, varuj nas in sveto Cerkev!

Njen grob.

To ni grob, kakor so drugi grobovi. Ob tem grobu diha življenje in gorka ljubezen.

Na grobu duhte beli nageljni. Ljubeča in ljubljena duša jih je prinesla. Duh po cveticah se širi po mali kapelici, in ko ene cvetke zamró, zacveto druge ... Življenje je to!

Dva duhovnika prihitita s pismom v roki. Na grob položita pismo in v molitvi priporočita važno zadevo njej, ki v grobu počiva. Trdno zaupata, da bo prošnja uslišana. Še neko drugo pismo leži na grobu. Prišlo je nekje od daleč, v tujem jeziku je pisano, narekovalo ga je stiskano srce.

Možje in žene, duhovniki in svetni ljudje poklekajo pred ta grob in molijo: »Marija Terezija Ledóchowska, pomagaj!« Tako je klicala vso noč tudi žena, ki je ležala

v bolnišnici v Veletri s strtimi udi, in trdno zaupala na pomoč božje služabnice. Marija Terezija posluša zaupne prošnje, rada pomaga, uspešno pomaga. Rada usliši preprosto ženico kakor tudi imenitne osebnosti, ki se nanjo obračajo. Ona je res močna žena usmiljenega srca, polna ljubezni do bližnjega.

Marija Terezija, pomagaj tudi prijaznemu bralcu teh vrstic, ako je v potrebi!

St. K.

Pod varstvom Marije Terezije.

Piše misijonska sestra v Afriki.

Lani so prinesli v našo misijonsko bolnišnico moža, ki je imel hudo vnetje pljuč. Je že skoraj umiral. Z njim je prišla mati in je rekla: »Temu ni treba več nobenih zdravil, saj bo zdaj in zdaj izdihnil.« Vseeno smo poskusili, da bi ga rešili. Res se je obrnilo na bolje, le vročina ni hotela odnehati. Tako je 3 mesece ležal v bolnišnici. Potem smo ga na njegovo prošnjo poslali v njegovo domačo vas, a tudi tu mu ni bilo bolje. Minilo je več mesecev. Že poprej je bil prejel sv. krst, in zdaj smo bili ginjeni, ko smo videli, kako vneto moli in potrpežljivo prenaša svojo bolezen. Duhovnik ga je šel večkrat obhajati na dom, čeprav je bila vas eno uro oddaljena. Tudi sestre smo večkrat šle tja za sv. obhajilom. Lepa pot je bila to. Ker je bilo mokrotno vreme, so lilije cvetele ob poti. Po devetih mesecih hudega trpljenja (jetika) ga je Bog poklical k sebi. Med boleznijo je imel vedno podobico Marije Terezije ob vzglavju. Gotovo mu je božja služabnica izprosila marsikako milost, za kar ji je zdaj v nebesih hvaležen in mu ni žal trpljenja. Prepričana sem, da bo pri Bogu izprosil sv. krst svojim sorodnikom, ki so še pogani.

Uslišane molitve

na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske.

Prisrčna hvala blagopokojni grofici Mariji Tereziji Ledóchowski za njeno čudovito pomoč. Nisem imela ne službe, ne denarja, ne domovine in nisem vedela, kaj naj počnem v svoji zapuščenosti. Pa mi je neka sorodnica svetovala, naj se obrnem do blagopokojne grofice za pomoč. Polna zaupanja sem začela opravljati devetdnevnic in sem obljubila, da bom dala krstiti pogansko dete, čim mi bo to mogoče. In glejte: ali ni bil to res čudež! Že prvi dan dobim pismo, kjer se mi ponuja dobra služba, ki naj jo takoj nastopim.

Od tedaj se pokojni grofici vedno priporočam. Vselej, kadar sem opravljala devetdnevnicu, sem bila uslišana, čeprav je bila zadeva še tako zamotana in stiska še tako velika.

Zdaj se zopet zatekam k njej v težki zadevi in trdno zaupam na njeno pomoč, ker »Marija Terezija bo poklicala in Gospod se bo oglasil«.

Marija Terezija mi že dve leti pomaga, da me kap ni vdrugeč zadela. Kap me je namreč v enem letu trikrat zadela, zato sem se obrnila na Marijo Terezijo, in sedaj imam že dve leti mir.

F. T.

Prisrčno se zahvalim moji nebeški pomočnici in služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski, ki mi je že tolikokrat pomagala v boleznih. Priporočam se ji za popolno ozdravljenje in obljubim, da bom ostala vedno naročnica »Odmeva«.

K. V., Vrh.

Nešteto zahval dolgujem »mami zamorčkov«. Kolikorkrat sem se z zaupanjem zatekla k njej v dušnih in telesnih stiskah, vedno mi je izprosila pri božjem Srcu Jezusovem in Marijinem uslišanje. Tako tudi v prošnji za pomoč drugim, meni dragim osebam. Moje zaupanje me nikdar ni varalo, večkrat nas je kar hitro in očitno uslišala. Izrekam prisrčno in tisočerno zahvalo za vse prejete dobrote. Ker sama ne morem mnogo prispevati za misijone, hočem druge navajati k temu.

A. K., Gor. Radgona.

Služabnici božji Mariji Tereziji se iskreno zahvalim za ozdravljenje hudo bolne noge. V zahvalo pošiljam misijonski dar in prosim javne objave v »Odmevu«.

K. P., Rimske Toplice.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji in veliki misijonarki Mariji Tereziji za pomoč v mučni in zapleteni zadevi. Pošiljam botrinski dar zamorčku na ime »Jakob«.

M. R., Lesce.

Moj mož je imel napraviti mojstrski izpit. Z zaupanjem sem se zatekla za pomoč k služabnici božji Mariji Tereziji ter sem možu zašila njeno sliko v sukno. Prepričana sem, da je na njeno prošnjo srečno prestal izpit ter si ji v imenu cele družine najsrčneje zahvaljujem. Priporočam se ji še nadalje v hudi denarni stiski.

A. H., mati sedmih otrok.

V veliki stiski sem se zatekla za pomoč k služabnici božji Mariji Tereziji. Bila sem uslišana, za kar se ji javno in najprisrčneje zahvaljujem. Priporočam se ji še nadalje v štirih važnih zadevah in obljubim javno zahvalo in misijonski dar, če bom uslišana.

M. O., Čatež.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za večkrat uslišane prošnje. Sebe in celo družino še nadalje priporočam njenemu varstvu. V znak hvaležnosti pošiljam skromen misijonski dar.

T. U., Ukve.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno ljubo zdravje. Še nadalje se ji priporočam v neki drugi važni zadevi. Prosim javne objave.

M. K., Podmelce.

Tisočerno in prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za ljubo zdravje in vse prejete dobrote in milosti na njeno prošnjo. Še nadalje se ji priporočam v neki važni zadevi in prosim javne objave.

Karel C.

V hudi bolezni sem se zaupno obrnila do služabnice božje Marije Terezije ter obljubila javno zahvalo in dar za misijone, ako ozdravim. Danes izpolnjujem to obljubo ter se ji pristrčno zahvalim. Priporočam se ji še nadalje v težkih zadevah. A. T., Jul. Ben.

Pristrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo. Še nadalje se ji toplo priporočam ter obljubim pomagati afriškim misijonom, kolikor bo v moji moči. Prosim javne objave v »Odmevu«. A. E., Krka.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se iskreno zahvaljujejo za prejete dobrote in milosti: N. N., Ribnica, za dobljeno zdravje. — K. A., Celje, za uslišanje ter se ji še nadalje priporoča. — N. N., Boštanj, za uslišano prošnjo ter se ji še priporoča. — G. M. se pristrčno zahvaljuje za uslišanje v težkih gospodarskih zadevah. — M. T., Ljubljana, se zahvaljuje za dobljeno službo ter se ji še priporoča za ljubo zdravje. — K. T., Jurklošter, se zahvaljuje za uslišanje v neki važni zadevi in daruje misijonski dar. — Jež Ivana se zahvaljuje za dobljeno zdravje in se še priporoča. — B. P., W., Amerika, se zahvaljuje za srečno prestano operacijo hčerke. V zahvalo pošilja misijonski dar. — N. N. se zahvaljuje za uslišanje v hudi bolezni in pošilja obljubljeni botrinski dar zamorski deklici, ki naj se krsti na ime »Milka«. — N. N. se zahvaljuje za odvrnjenje kužne bolezni pri živini. — A. H. se zahvaljuje za vrnjeno zdravje in pomoč v bolezni. V zahvalo pošilja dar. — N. N., Radovljica, se zahvaljuje za srečno prestano operacijo. — Z. J., Ljubljana, se zahvaljuje za uslišanje v važni zadevi ter se ji še nadalje priporoča. Pošilja botrinski dar zamorčku na ime »Jožef«. — A. A., T., se zahvaljuje za dobljeno zdravje. — M. O., Višnja gora, se zahvaljuje za dobljeno zdravje. — Zofka M. se zahvaljuje za uslišano prošnjo in pošilja misijonski dar. — J. S., Goriče, se zahvaljuje za zboljšanje zdravja in se še nadalje priporoča. — M. M., Logatec, se zahvaljuje za večkrat uslišane prošnje ter se ji še priporoča. — S. M., Zalog, se zahvaljuje za ozdravljenje težke duševne bolezni ter se ji še nadalje priporoča. — R. A., Bočna, se zahvaljuje za prejeto zdravje ter se ji še priporoča. — L. K. se zahvaljuje za uslišano prošnjo

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo: M. T., Ljubljana, v važni družinski zadevi. — M. S., Zalog, v neki zadevi. — M. K., Ljubljana, v važni zadevi. — L. T. priporoča neko osebo v zelo važni zadevi in daruje v ta namen misijonski dar. — N. N., Ljubljana, za ozdravljenje notranje bolezni brez operacije in za spreobrnjenje. — M. A., Ptuj, v važni zadevi. — N. N. za spreobrnjenje svojega sina. — G. M., Italija, za uslišanje in pomoč v težki gospodarski zadevi in za božji blagoslov.

Niša kronika.

Ljubljana, 24. aprila 1938. V župni cerkvi sv. Petra večerna slovesnost v čast Mariji, Materi dobrega sveta. Številni verniki prihitijo, da bi ljubljeno Mater božjo pod tem pridevkom počastili in po njenem svetu pomagali ubogim afriškim misijonom.

Podoba Matere dobrega sveta je razstavljená v počestvenje na stranskem oltarju, med ljubkimi pomladnimi cveticami in svečami, ki gorijo ves dan. Množica navzočnih napeto posluša besede slavnostnega pridigarja, preč. gosp. župnika Košmerlja. Prečastitemu govorniku ni dovolj, da bi navajal k svetosti le zaupane mu duše, ne, vse, celo najbolj oddaljene človeške duše, zlasti pa ubogi pogani naj bi Boga spoznali, ljubili in bili z njim na veke. Navdušenje za misijone, ki preč. slavnostnemu govorniku kipi iz srca, zgane poslušalce. Po pridigi se začne vsa množica počasi in pobožno približevati oltarju, da bi nanj položila svoj novčič za misijone. Gospod je pričujoč, kakor nekda v jeruzalemskem templju, ko je uboga vdova darovala svoj zadnji vinar. Človeško oko vidi le zunanjo obliko darovanega novca, a On vidi veličino žrtve in globino ljubezni. V kolikšno uteho je morala ta ljubezen biti presv. Srcu Jezusovemu! Pravo zadoščjenje za toliko žalitev, ki mu jih prizadevajo v sedanjem času! Med darovanjem pojejo verniki skupno pobožne Marijine pesmi. Lepo slovesnost so zaključile pete lavretanske litanije in slovesni blagoslov z Najsvetejšim.

Tudi na tem mestu naj velja vsem, ki so pripomogli k tako krasnemu slavju, najiskrenejša zahvala, posebno pa še preč. gozpodu župniku Košmerlju.

»Samo bežen dan življenja imaš, da moreš delovati za rešenje duš ter izkazovati Bogu svojo ljubezen. Iskreno želim, da ti Gospod v večnosti stoterno povrne radosti, ki mu jih sedaj pripravljaš.«

Sv. Mala Terezija.

Popolni odpustki

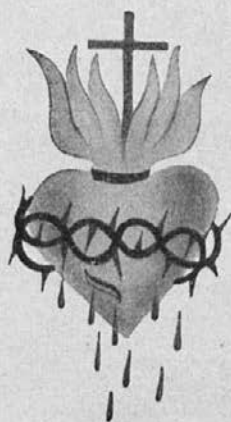
za člane Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

1. julija, praznik predragocene Krvi Jezusove.
25. julija, praznik sv. apostola Jakoba ml.

Iz ljubezni do presv. Srca.

Rada bi Bogu služila, rada bi bližnjemu pomagala. Kaj velikega bi rada storila za božje Srce. Mlada si še in zdrava. Vendar ne veš, kaj in kam? Morda ti pravi neki notranji glas: pojdi in bodi pomožna misijonarka Družbe sv. Petra Klaverja. Tu boš imela prilike dovolj, da postaviš svoje zmožnosti Bogu v službo.

Naroči si knjižico »Poklic pomožne misijonarke za Afriko«. V tej knjižici popisuje služabnica božja Marija Terezija Ledóchowska, ki je bila prva pomožna misijonarka, kratko in jedrnato vso lepoto in zaslužnost, težave in žrtve tega res modernega misijonskega poklica. — Knjižica stane 4.50 din in se dobi pri Družbi sv. Petra Klaverja v Ljubljani, Metelkova ul. 1.

Zahvale: Presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Jožefu, sv. Antonu Pad., sv. Mali Tereziji, sv. Ani, sv. Martinu, škofu Slomšku in Jegliču, služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski: M. H., Lipovec, za dobljeno zdravje; O. M., Sv. Križ, za pomoč v sodnijski zadevi; M. K., Loški potok, za uslišano prošnjo in za dobljeno zdravje; Ivanka Š. za prejete milosti; G. J., Vitanje, za večkrat uslišane prošnje in za zdravje; T. T., Sv. Janž, za pomoč v gospodarskih zadevah; P. M., Šmarjeta, za dobljeno zdravje brez operacije; F. C. za srečno prestani izpit in ljubo zdravje; F. in A. K., Poljane nad Šk. Loko, za srečen izid v neki družinski zadevi; R. V., Hoče, za dobljeno zdravje; N. N. za uslišanje v neki važni sodnijski zadevi; M. B., Groblje, za uslišano prošnjo; N. N., Tržič, za dobljeno ljubo zdravje; Z. N., Zagreb, za ozdravljenje težke živčne bolezni; F. K., Čeplje, se zahvaljuje za prejeto pomoč v hudi bolezni hčerke Cvetke.

Priporočajo se v molitev: J. P., Vurberg, za zdravje in v neki posebni zadevi; družina Z. Ž., Trbovlje, v neki posebni zadevi; C. J. v dušnih in telesnih potrebah; N. N., Brezen, za srečo in božji blagoslov pri učenju in izpith; R. S. za dobro službo in v neki drugi važni zadevi; M. J. O., Kapela, v več težkih družinskih in službenih zadevah, če bo prošnja uslišana, je obljubljen dar za odkup zamorčeka; Elizabeta L. v neki posebni zadevi; Z. S. za uslišanje v veliki in važni zadevi; M. M. in M. K., Postojna, v neki posebni zadevi; A. B., Postojna, v neki važni zadevi.

